

Стала економіка

УДК 330.341.1:658.011.8(100)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.20603333>

Забезпечення сталого розвитку регіонів в країнах ЄС

Карбовська Любов Олександрівна,

кандидат економічних наук, доцент, професор кафедри маркетингу

ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом»

м. Київ, Україна; <https://orcid.org/0000-0001-5333-1653>

Каліна Ірина Іванівна,

доктор економічних наук, професор, професор кафедри маркетингу,

ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом»

м. Київ, Україна; <https://orcid.org/0000-0001-5662-6967>

Братусь Ганна Анатоліївна,

доктор економічних наук, професор, завідувачка кафедри управління

бізнесом ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом»

м. Київ, Україна; <https://orcid.org/0000-0001-7151-3901>

Прийнято: 10.05.2026 | Опубліковано: 30.05.2026

Анотація. Мета статті полягає в оцінці сталого розвитку регіонів у країнах Європейського Союзу, дослідженні сучасних диспропорцій соціально-економічного розвитку між регіонами ЄС та визначенні ключових механізмів реалізації регіональної політики сталого розвитку. Методологічна основа дослідження ґрунтується на системному; методах аналізу і синтезу;

порівняльного аналізу; статистичного аналізу; графічного методу. Використано праці зарубіжних науковців, статистичну інформацію Європейської комісії, матеріали звітів про сталий розвиток Європи 2025 і 2026. **Результати дослідження.** проаналізовано теоретичні підходи до розуміння сталого регіонального розвитку; охарактеризовано основні інструменти реалізації політики сталого розвитку регіонів у країнах ЄС; визначено роль політики згуртованості та структурних фондів ЄС у зменшенні регіональних диспропорцій; дана оцінка динаміки валового внутрішнього продукту на душу населення в країнах ЄС; проаналізовано індекс «Leave No One Behind» та рівень досягнення Цілей сталого розвитку в європейських регіонах; визначено основні проблеми та перспективи забезпечення сталого розвитку регіонів ЄС. **Висновки:** обґрунтована необхідність посилення координації між екологічною, економічною та соціальною політикою для досягнення Цілей сталого розвитку та забезпечення збалансованого розвитку європейських регіонів.

Ключові слова: регіони, Європейський Союз, Цілі сталого розвитку, політика згуртованості, індекс LNOB.

Ensuring sustainable regional development in the EU countries

Liubov Karbovska,

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Department of Marketing PJSC «Interregional Academy of Personnel Management»

Iryna Kalina,

Doctor of Economic Sciences, Professor of the Department of Marketing PJSC «Interregional Academy of Personnel Management»

Hanna Bratus,

Doctor of Economic Sciences, Professor of the Department of Business Management PJSC «Interregional Academy of Personnel Management»

***Abstract.** The purpose of the article is to assess the sustainable development of regions in the countries of the European Union, to study the current disparity of socio-economic development between the regions of the EU and. identification of key mechanisms for implementing the Regional Sustainable Development Policy. The methodological basis of the study is based on a systematic approach– to determine the relationship between the economic, social and environmental components of sustainable development. methods of analysis and synthesis – to generalize scientific approaches to sustainable development of Regions; comparative analysis– to compare the level of development of EU countries and regions; statistical analysis– to assess the dynamics of GDP per capita and indicators of sustainable development; graphical method – to visualize the dynamics of the Inob index and progress in achieving the SDGs. The works of foreign scientists, statistical information of the European Commission, materials of reports on sustainable development of Europe 2025 and 2026 were used. Research results. theoretical approaches to understanding sustainable regional development are analyzed; the main tools for implementing the policy of sustainable regional development in the EU countries are characterized; the role of the policy of cohesion and structural funds of the EU in reducing regional imbalances is determined; the dynamics of gross domestic product per capita in the EU countries is estimated; the index "Leave no one Behind" and the level of achievement of the Sustainable Development Goals in European regions are analyzed; the main problems and prospects for ensuring sustainable development of EU regions are identified. Conclusions: it is established that the sustainable development of EU regions requires an integrated approach that involves a combination of economic growth,*

social justice and environmental safety. EU cohesion policies, structural funds, smart specialization strategies and regional partnerships play a key role in ensuring sustainable development. The study showed significant regional imbalances between the countries of Western, Northern, Central and Eastern Europe. The necessity of strengthening coordination between environmental, economic and social policies in order to achieve the Sustainable Development Goals and ensure balanced development of European regions is justified.

Keywords: *regions, European Union, Sustainable Development Goals, cohesion policy, Inob index.*

Постановка проблеми. Сталий регіональний розвиток – це складний процес, спрямований на забезпечення довгострокової економічної стабільності, соціальної справедливості та екологічної стійкості. Це вимагає ретельного збалансування заходів щодо захисту довкілля та клімату, економічного розвитку та соціальної справедливості – питань, які впливають на різних зацікавлених сторін з часто суперечливими інтересами.

У сучасному суспільстві регіон розглядається не тільки як територія, але й як система різних економічних і соціальних взаємопов'язаних учасників. Регіональний розвиток як форма системного прогресу, включаючи соціальні, економічні, екологічні, культурні та інші аспекти, стає все менш залежним від державної політики, що реалізується на європейському рівні, і вимагає більше національних або регіональних зусиль.

Регіональна політика спрямована на підтримку створення робочих місць, конкурентоспроможності бізнесу, економічного зростання, одночасно забезпечуючи сталий розвиток та захист навколишнього середовища. Тільки так регіони можуть покращити якість життя громадян. Отже, економічний і соціальний розвиток тісно пов'язаний з діяльністю всіх регіональних утворень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні та прикладні проблеми сталого розвитку регіонів привертають увагу багатьох науковців. Так, у роботі Л. К. Пау, М. Мартін і Р. Вадува висвітлено особливості сталого і регіонального розвитку в країнах Європейського Союзу [1]. Авторами Т. Венкен і Л. Янян досліджено проблеми регіонального економічного дисбалансу різних провінцій Китаю та вироблено пропозиції щодо їх подолання [2]. У статті А. Маукорпс, Р. Реміш, Т. Шваб і Н. Вуянович, зроблено аналіз впливу подвійного переходу на майбутній економічний розвиток європейських регіонів NUTS 2 на основі загального потенціалу зростання та готовності до цифрового та зеленого переходу [3]. В. Ланг, Н. Редкер, Д Бішоф дослідили вплив політики, орієнтованої на місце, для зменшення нерівності між регіонами [4]. Метою статті В. Ланга є аналіз існуючої нерівності у доходах країн ЄС та її особливості на міжрегіональному та внутрішньорегіональному рівні [5]. На основі аналізу даних про економічний розвиток 1182 регіонів NUTS-3 науковці К. Герланд, і Т. Шваб зробили висновки щодо покращення рівня економічного добробуту усіх європейських регіонів з моменту створення економічного та валютного союзу [6]. У статті Д. Поп та І. Стамос на основі аналізу ключових показників на національному та регіональному (NUTS2) рівнях розглянули територіалізацію ЦСР у межах ЄС [7]. Об'єктом дослідження група румунських науковців є визначення ролі Європейського фонду регіонального розвитку (ЄФРР) у сприянні реалізації ЦСР у державах-членах ЄС [8]. Автори Х. Барберо; Е.Родрігес-Креспо та А. Сантос дослідили вплив коштів ЄФРР на економічне зростання регіонів і вирішення проблем «територіальної напруженості» в регіональній політиці ЄС [9]. У статті А.Файнья, Х. Лопес-Родрігес, П. Монтес-Солла розкрито значення інвестицій структурних фондів ЄС – ЄФРР та ФЗ (Фонду згуртування) в транспортну інфраструктуру [10].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Однак, незважаючи на значний обсяг наукових досліджень, залишається недостатньо вивченими питання оцінки прогресу Європейського Союзу у досягненні Цілей сталого розвитку (ЦСР) на регіональному рівні. Потребують подальшого розвитку питання щодо механізмів фінансування та політики згуртованості ЄС як інструменти зменшення регіональної нерівності; оцінки впровадження принципів «нікого не залишити осторонь» (LNOB) та виявлення регіональних розривів у показниках сталого розвитку тощо.

Особистий внесок авторів полягає в систематизації теоретичних підходів до аналізу сталого розвитку регіонів у країнах Європейського Союзу, розробці рекомендацій щодо механізмів реалізації регіональної політики сталого розвитку.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета дослідження полягає в оцінці сталого розвитку регіонів у країнах Європейського Союзу, дослідженні сучасних диспропорцій соціально-економічного розвитку між регіонами ЄС та визначенні ключових механізмів реалізації регіональної політики сталого розвитку.

Для досягнення поставленої мети було визначено та вирішено такі завдання: проаналізувати теоретичні підходи до розуміння сталого регіонального розвитку; дослідити основні інструменти реалізації політики сталого розвитку регіонів у країнах ЄС; розкрити значення політики згуртованості та структурних фондів ЄС у зменшенні регіональних диспропорцій; дати оцінку динаміки валового внутрішнього продукту на душу населення в країнах ЄС; проаналізувати індекс «Leave No One Behind» та рівень досягнення Цілей сталого розвитку в європейських регіонах;

Виклад основного матеріалу дослідження. Забезпечення сталого регіонального розвитку в Європі передбачає збалансування економічного зростання, соціальної рівності та захисту довкілля в регіонах NUTS2 базові

регіони (для регіональної політики). NUTS – це класифікація територіальних одиниць для статистики, що поділяє кожну країну ЄС на 3 рівні.

Ключовими напрямками досягнення сталого розвитку в країнах Європейського Союзу є: механізм фінансування та політика згуртованості; стратегії, орієнтовані на місцезнаходження (RIS3); регіональні партнерства тощо.

1. Механізм фінансування та політика згуртованості. Досягнення сталого порядку денного є складним та амбітним завданням, що виходить за рамки декарбонізації та кліматичної нейтральності, охоплюючи всі сфери Цілей сталого розвитку, які є взаємопов'язаними та мають вирішальне значення для досягнення кожної окремої мети. Для досягнення цієї мети Союз створив різні стратегічні фінансові інструменти, щоб допомогти своїм державам-членам у зменшенні регіональної нерівності та досягненні ключових цілей, включаючи узгоджені цілі Цілей сталого розвитку. Ці ресурси мають вирішальне значення для допомоги державам-членам у досягненні глобальних цілей сталого розвитку, включаючи ті, що встановлені Порядком денним сталого розвитку ООН.

Завдяки структурним та інвестиційним фондам політика згуртованості ЄС відіграє ключову роль у просуванні конкретних цілей, викладених у Порядку денному на період до 2030 року, підтримуючи сталий розвиток у всіх своїх державах-членах [11]. ЄФРР є основним інструментом, що спрямовує інвестиції на захист довкілля, інновації та стійку інфраструктуру відповідно до Цілей сталого розвитку ООН. Крім того, він вирішує проблему регіональної нерівності, забезпечуючи, щоб менш розвинені регіони могли скористатися однаковими можливостями для зростання та процвітання, тим самим сприяючи більш інклюзивному та сталому майбутньому для всіх держав-членів [12].

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

Зменшення розриву в добробуті між регіонами завжди було ключовим політичним прагненням ЄС, а політика згуртованості є основним засобом досягнення цієї мети. Політика згуртованості спрямована на всі регіони та міста Європейського Союзу з метою підтримки: створення робочих місць; конкурентоспроможність бізнесу; економічне зростання; сталий розвиток; покращення якості життя громадян. Для досягнення цих цілей та задоволення різноманітних потреб розвитку в усіх регіонах ЄС на політику згуртування на період 2021-2027 років було виділено 392 мільярди євро – майже третину загального бюджету ЄС [13].

Політика згуртованості сприяє зміцненню економічної, соціальної та територіальної згуртованості та виправленню дисбалансів між країнами та регіонами та забезпечує реалізацію політичних пріоритетів ЄС, особливо зеленого та цифрового переходів. 94% ресурсів політики згуртованості безпосередньо сприяють досягненню Цілей сталого розвитку. Щодо соціальних аспектів, політика згуртованості допомагає подолати нерівність на всіх рівнях – будь то між країнами, статями чи соціальними групами. На регіональному рівні вона робить це, підтримуючи проекти, що відповідають місцевим стратегіям і пріоритетам і залучають широке коло місцевих зацікавлених сторін. Такі дії генерують динамізм, залучають інвестиції та створюють можливості для всіх. Щоб регіони могли максимально використати ці можливості, політика згуртованості також зміцнює місцеві та регіональні інституції.

Сталий регіональний розвиток у Європейському Союзі (ЄС) демонструє значні відмінності, зокрема помітний розрив між високопродуктивні північні/західні регіони та низькопродуктивні центральні/східні та південні регіони. Для порівняння економічного зростання країн ЄС використовується показник економічної активності – валовий внутрішній продукт (ВВП) на душу населення (табл. 1).

Таблиця 1

Динаміка показника ВВП на душу населення в країнах ЄС у 2-16-2025 роках (євро)

Країни	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
ЄСз-27країн	30330	31140	31730	32270	30510	32470	33420	33390	33660	34110
Австрія	43550	44260	45140	45730	42650	44580	46430	45670	45140	45280
Бельгія	40590	41030	41610	42400	40190	42530	43890	44190	44410	44650
Болгарія	8490	8840	9170	9650	9440	10250	10740	10950	11330	11710
Греція	16160	16430	16810	17210	15660	17110	18160	18600	19020	19400
Данія	51950	53200	53920	54630	53540	56780	56530	56470	58160	59550
Естонія	19190	20270	20970	21650	20960	22670	22370	21210	21060	21250
Ірландія	60220	65370	69390	71720	75820	87160	91760	87810	88600	97990
Іспанія	25420	26110	26620	26930	23850	25440	26820	27150	27800	28320
Італія	29630	30160	30470	30680	28100	30760	32310	32630	32900	33080
Кіпр	22410	23500	24690	25790	24630	27030	28850	29320	29950	30590
Латвія	14230	14850	15610	15820	15370	16580	16890	16770	16910	17520
Литва	15200	16090	17030	17870	17890	19040	19350	19220	19690	20260
Люксембург	104920	104020	103640	104310	102190	107570	104100	102250	101000	100380
Мальта	25960	28530	29510	29480	27870	31420	31390	33380	34480	35000
Нідерланди	46380	47390	48180	48970	46810	49490	51480	50660	50870	51520
Німеччина	41880	42960	43390	43790	42020	43730	44230	43450	43110	43210
Польща	12240	12870	13680	14310	14310	15380	15840	15950	16510	17170
Португалія	19350	20020	20620	21150	19360	20390	21690	22130	22370	22560
Румунія	9760	10620	11260	11760	11390	12130	12690	12970	13090	13190
Словенія	20770	21830	22720	23330	22230	24040	24660	25120	25480	25680
Словаччина	16280	16730	17380	17760	17270	18320	18360	18750	19110	19270
Угорщина	12880	13460	14240	14980	14370	15470	16160	16050	16210	16370
Фінляндія	41640	42910	43360	43910	42740	43800	44010	43280	43110	43010
Франція	35540	36140	36570	37160	34280	36470	37320	37760	38110	38330
Хорватія	12320	12910	13460	14020	12980	14750	15900	16490	17060	17590
Чехія	19760	20760	21320	22050	20980	21830	21910	21680	21920	22480

Джерело: побудовано авторами на основі [14]

Показник ВВП на душу населення коливається від трохи більше 11 тис євро в деяких регіонах Болгарії до понад 100 тис євро в Люксембурзі. Хоча в деяких регіонах Болгарії економічний обсяг становить лише 28% від середнього показника по ЄС-27, а у Люксембурзі, де він становить 254% від середнього показника по ЄС-27 (до 35 тис євро), він значно вищий.

Регіони з найнижчим рівнем доходу на душу населення розташовані на сході ЄС, наприклад, у східній Польщі, Словаччині та Угорщині, а також у

Румунії, Болгарії та значній частині Греції. Дещо вищий ВВП на душу населення зафіксовано у південній Італії, Іспанії та Португалії (за межами Лісабона), а також у західних частинах Польщі, Словаччини та Угорщини, а також у більшості регіонів Чехії. Більшість регіонів у Франції, а також у східній Німеччині мають середній рівень ВВП на душу населення. Найвищі рівні зафіксовано у північній Італії, Австрії, західній Німеччині, країнах Бенілюксу та Ірландії. Примітно, що столичні регіони у всіх державах-членах ЄС виділяються як найбільш економічно розвинені, головним чином завдяки спеціалізації на наукоємних послугах і, отже, діяльності з високою доданою вартістю. Аналогічно, регіони у західній Німеччині та країнах Бенілюксу, відомі своєю промисловою спрямованістю, демонструють високий рівень ВВП на душу населення, тоді як інші промислово розвинені регіони, наприклад, у північній Франції, мають як нижчі рівні ВВП на душу населення, так і нижчі темпи зростання [3].

2. Стратегії, орієнтовані на місцезнаходження (RIS3): регіони розробляють індивідуальні стратегії розумної спеціалізації для визначення унікальних інноваційних можливостей та конкурентних переваг.

Прийнятий у 2020 році Територіальний порядок денний 2030: Майбутнє для всіх місць (ТП 2030) задуманий як «орієнтована на дії рамка для сприяння територіальній згуртованості в Європі». Очікується, що його використовуватиме «кожен у своїй країні на національному, регіональному та місцевому рівнях та у співпраці з іншими країнами». ТП 2030 розглядається як інструмент для «сприяння збалансованому та гармонійному територіальному розвитку між країнами, регіонами, містами та муніципалітетами та всередині них». Його загальні цілі визначені з подвійним акцентом: реалізація «Справедливої Європи», яка пропонує майбутні перспективи для всіх місць та людей, та «Зеленої Європи», яка охоплює екологічну стійкість. ТП 2030 значною мірою сприяє європейським ідеям згуртованості в різних секторах

політики та на рівнях управління в ЄС і окреслює очікуваний вплив реалізації цілей і завдань Порядку денного на кілька сфер, включаючи також локальні підходи [7].

3. Регіональні партнерства – це спільні, часто добровільні, структури, що об'єднують місцеві органи влади, підприємства та некомерційні організації для досягнення спільних економічних, соціальних або інфраструктурних цілей. Прикладом є велике економічне партнерство Азіатсько-Тихоокеанського регіону – Регіональне всеохоплююче економічне партнерство (RCEP). Лідери 16 країн-учасниць створили RCEP з метою розширення та поглиблення взаємодії між сторонами та посилення участі сторін в економічному розвитку регіону. Воно було побудовано на існуючих угодах про вільну торгівлю ASEAN+1 з метою зміцнення економічних зв'язків та активізації діяльності, пов'язаної з торгівлею та інвестиціями, а також сприяння мінімізації розриву в розвитку між сторонами [15].

Оцінка прогресу ЄС у досягненні Цілей сталого розвитку (ЦСР) базується на наборі показників ЦСР ЄС. Щорічний Звіт про сталий розвиток Європи містить незалежну кількісну оцінку прогресу Європейського Союзу, його держав-членів та країн-партнерів у досягненні ЦСР. Один з основних принципів Порядку денного в галузі сталого розвитку на період до 2030 року та Цілей сталого розвитку (ЦСР) – «нікого не залишити осторонь» (ПЗНР). Він наголошує на необхідності зменшення різних форм нерівності, що існують усередині країн і між ними. Нерівність підриває потенціал окремих регіонів, груп населення та окремих осіб, а також їхній зв'язок із цілями сталого розвитку (ЦСР). Більше того, регіони відіграють вирішальну роль у досягненні ЦСР, оскільки вони можуть адаптувати дії з реалізації до місцевих потреб, контексту та викликів [16].

Індекс «нікого не залишити позаду» (LNOB) у звіті включає 35 показників і містить новий показник розриву в доходах щодо впливу

забруднення та екологічних проблем, також показує зростання матеріальної депривації в кількох країнах з високими показниками, включаючи Фінляндію, Швецію та Німеччину, починаючи з 2021 року. Північна Європа, країни-члени ЄАВТ та Західна Європа мають вищі показники по ЄС за індексом LNOB, тоді як стійка нерівність всередині країн залишається вираженою в країнах Балтії, Центральній та Східній Європі та країнах-кандидатах (рис. 1).

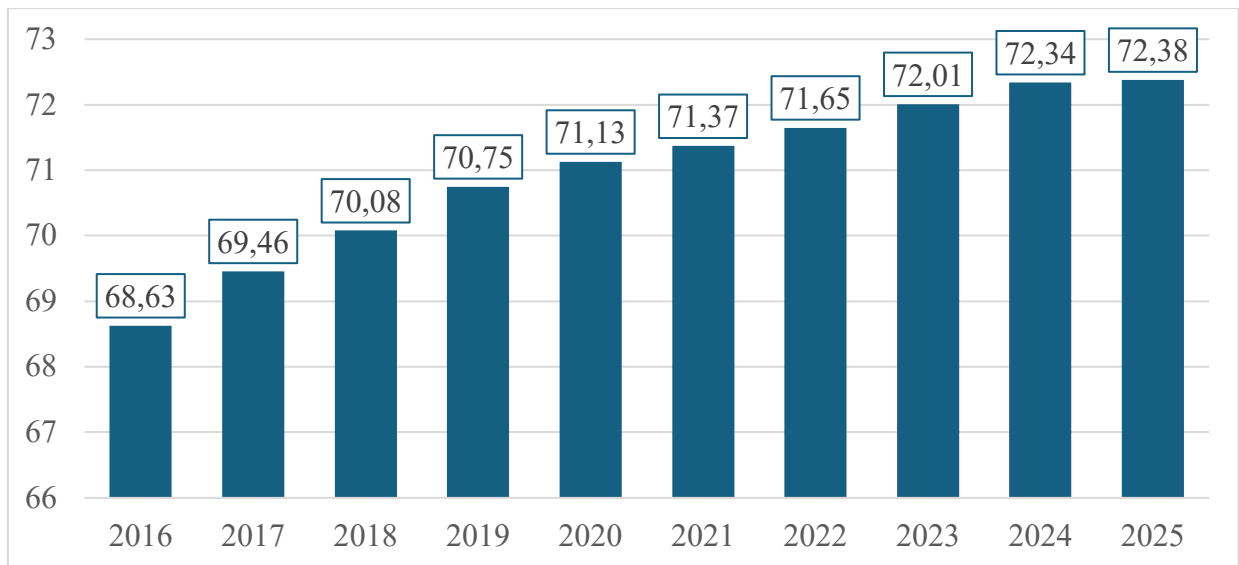

Рис. 1. Динаміка індексу LNOB «нікого не залишити позаду» у 2016-2025 роках

Джерело: побудовано авторами на основі [17]

Звіт про сталий розвиток Європи за 2026 рік (ЗСР 2026) містить незалежну кількісну оцінку прогресу Європейського Союзу, його держав-членів та країн-партнерів у досягненні Цілей сталого розвитку Згідно з останнім Індексом Цілей Сталого Розвитку для Європи, Фінляндія, Швеція та Данія знову очолюють рейтинг з балами 80,8, 78,7 та 78,1 відповідно. Європейський Союз в цілому має в середньому 72,4 бали, що підтверджує його позицію серед країн з найвищими показниками сталого розвитку у світі.

Водночас, у Звіті про сталий розвиток Європи за 2026 рік висвітлюється чіткий регіональний розрив. Північна Європа досягає середнього балу за ЦСР

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

79,7, тоді як Центральна та Східна Європа має середній показник 69,8, а країни-кандидати відстають ще більше, маючи показник 61,0.

Західні Балкани особливо чітко ілюструють цей розрив. Сербія має 65,3 бала, Північна Македонія – 63,7, а Албанія – 62,4 в Індексі Цілей Сталого Розвитку за 2026 рік. Ці цифри відображають структурні проблеми, з якими стикаються країни, що все ще наближаються до екологічних та економічних стандартів ЄС [18] (рис. 2).

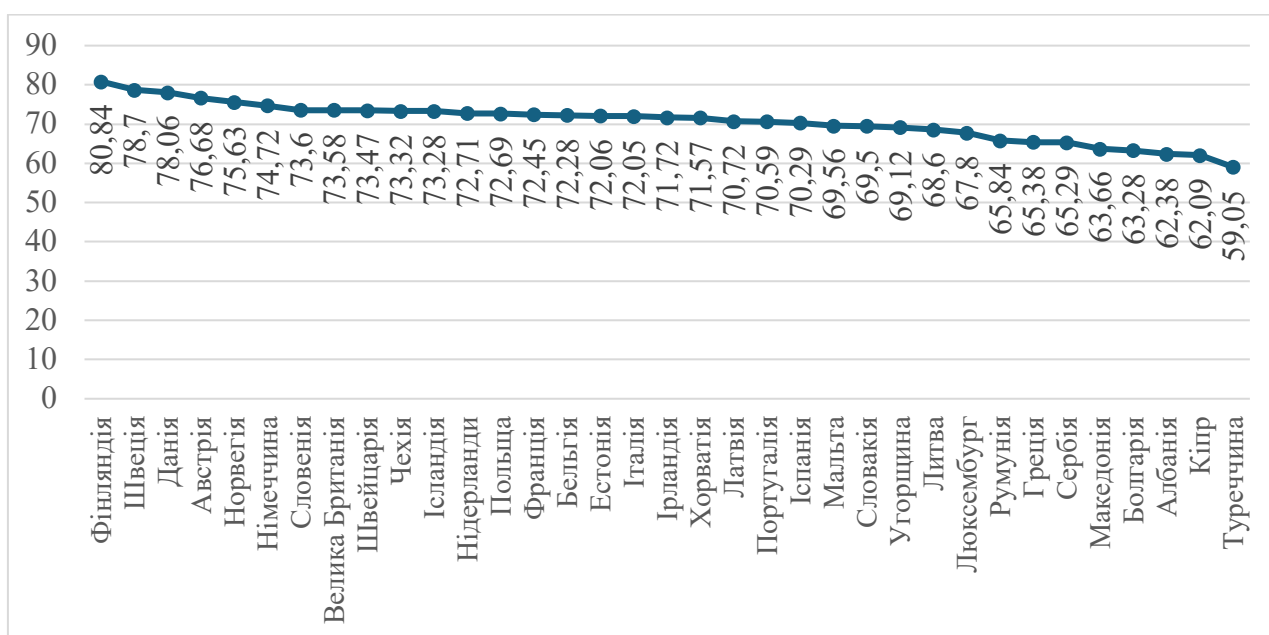

Рис. 2. Загальний прогрес у досягненні всіх 17 Цілей сталого розвитку у 2025 році

Джерело: побудовано авторами на основі [17]

Станом на початок 2026 року прогрес у досягненні Цілей сталого розвитку зупинився, а конвергенція між регіонами відбувається повільно. У Звіті про сталий розвиток Європи за 2026 рік зазначено, що хоча деякі бідніші регіони наздоганяють, значні розриви в екологічних та соціальних показниках залишаються. [17]

Висновки. Встановлено, що сталий розвиток регіонів ЄС потребує комплексного підходу, який передбачає поєднання економічного зростання,

соціальної справедливості та екологічної безпеки. Визначено, що ключову роль у забезпеченні сталого розвитку відіграють політика згуртованості ЄС, структурні фонди, стратегії розумної спеціалізації та регіональні партнерства. Дослідження показало наявність значних регіональних диспропорцій між країнами Західної, Північної, Центральної та Східної Європи. Отже, сталого розвитку Європі неможливо досягти за допомогою ізольованих політичних заходів. Необхідна сильніша координація між кліматичною політикою, сільським господарством, управлінням водними ресурсами, плануванням інфраструктури та промисловою стратегією. Обґрунтована необхідність посилення координації між екологічною, економічною та соціальною політикою для досягнення Цілей сталого розвитку та забезпечення збалансованого розвитку європейських регіонів. Тільки такий системний підхід, як робиться в доповіді, може забезпечити шлях до кліматичної нейтральності, який буде економічно життєздатним, екологічно сталим та соціально справедливим по всій Європі.

Список використаних джерел

1. Pau, Claudia Livia & Martin, Mihaela & Văduva, Răzvan. (2023). Sustainable and Regional Development in European Union. *Ovidius University Annals. Economic Sciences Series*. 22. 124-132. DOI: 10.61801/OUAESS.2022.1.16.
2. Tan, Wenken & Lv, Yanyan. (2022). Regional Economic Differences and Coordinated Development Based on Panel Data Model. *Wireless Communications and Mobile Computing*. 2022. 1-10. DOI: 0.1155/2022/3901720.
3. Maucorps, A., Römisch, R., Schwab, T., & Vujanović, N. (2023). The Impact of the Green and Digital Transition on Regional Cohesion in Europe. *Intereconomics*, 58(2), 102–110. URL: <https://www.intereconomics.eu/contents/year/2023/number/2/article/the-impact-of->

the-green-and-digital-transition-on-regional-cohesion-in-europe.html (accessed on 05 .03. 2026).

4. Lang, Valentin & Redeker, Nils & Bischof, Daniel. (2022). Place-Based Policies and Inequality Within Regions. DOI: 10.31219/osf.io/2xmzj

5. Lang, Valentin (2024) The distributional effects of place-based policies in the EU, ZEW Discussion Papers, No. 24-039, ZEW - Leibniz-Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung, Mannheim. URL: <https://hdl.handle.net/10419/300264> ((accessed on 06 .03. 2026).

6. Gerland, C., & Schwab, T. (2022). *Upward Convergence? The History of EU Cohesion. Global & European Dynamics*. URL: <https://globaleurope.eu/europes-future/upward-convergence-the-history-of-eu-cohesion/> (accessed on 05 .05. 2026).

7. Pop, D. and Stamos, I. (2025) Regional Disparities and the Localisation of the Sustainable Development Goals in the EU, JCMS-JOURNAL OF COMMON MARKET STUDIES, 63, 4, p. 1052-1079, WILEY, DOI:/10.1111/jcms.13679, JRC136963.

8. Bădîrcea, R. M., Doran, N. M., Manta, A. G., Cercel, C., Jianu, E., & Gheorghe, A. (2025). Bridging Regional Development and Sustainability: The Contribution of the European Regional Development Fund to Sustainable Development Goals Progress in the EU. *Sustainability*, 17(8), 3665. DOI: <https://doi.org/10.3390/su17083665>

9. Barbero J, Rodríguez-Crespo E, M. Santos A (2025), How are regions using European funds to promote the circular economy? Shedding light on factors explaining the pathway. *Applied Economic Analysis*, Vol. 33 No. 97 pp. 19–34, DOI: <https://doi.org/10.1108/AEA-02-2024-0092>

10. Faiña, A., Lopez-Rodriguez, J., & Montes-Solla, P. (2020). European Union regional policy and development in Spain: capital widening and productivity

stagnation over 1989–2010. *Regional Studies*, 54(1), 106–119. DOI: <https://doi.org/10.1080/00343404.2018.1542127>

11. European Commission. Cohesion Policy and the 2030 Agenda for Sustainable Development. Available online :https://ec.europa.eu/regional_policy/whats-new/panorama/2024/06/19-06-2024-cohesion-policy-supports-progress-towards-sustainable-development-goals_en (accessed on 28 .03. 2026).

12. Bostan, I., Moroşan, A. A., Hapenciuc, C. V., Stanciu, P., & Condratov, I. (2022). Are structural funds a real solution for regional development in the European Union? A study on the northeast region of Romania. *Journal of Risk and Financial Management*, 15(6), 232.

13. The EU's main investment policy. Cohesion Policy. European Commission. URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/policy/what/investment-policy_en

14. Real GDP per capita. Eurostat. URL: https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/product/page/sdg_08_10 (accessed on 07 .05. 2026).

15. Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP). URL: <https://asean.org/our-communities/economic-community/integration-with-global-economy/regional-comprehensive-economic-partnership-rcep/> (accessed on 05 .03. 2026).

16. Universal Values. Principle Two: Leave No One Behind. UN Sustainable Development Group. URL: <https://unsdg.un.org/2030-agenda/universal-values/leave-no-one-behind>

17. Lafortune, Guillaume and Grayson Fuller (Eds) (2026). Europe Sustainable Development Report 2026: SDG Pathways to 2030 and Mid-Century. Paris: SDSN and Dublin: Dublin University Press. DOI: <https://doi.org/10.82163/224>

18. Europe Sustainable Development Report 2026: Progress, Gaps and the Regional Divide URL: <https://newpolis.media/europe-sustainable-development-report-2026-progress-gaps-and-the-regional-divide/> (accessed on 08 .03. 2026).